

ЧИЧАК

САТИРИЧНИ ДОДАТАК ЗА КРАЉЕВО И ОТАЏБИНУ ☺ УРЕЂУЈЕ КРАЉЕВСКИ САТИРИЧНИ КРУГ

Саша Димитријевић

Димитрије Јовановић

РОДНИ ПРАГ

Седиш на родном прагу и докле ти поглед досеже звезда до звезде. Упиљиле и не трепћу, гледају те радознано, подсмешљиво и зачуђено, чини ти се. Као и претходне вечери. Као и свих претходних вечери када се нису иза непрозирних облака скривале. Срце ти равнодушно куца. Ни дрхтаја, ни трептаја у грудима. Матор си човек па ти и месец изгледа као дуња у тегли за слатко. Одавно си већ заборавио време када су ти и звезде, и месец, и пољска трава, и неко у пољској трави загрљен, нешто значили. Има томе, ехеј!

Спушташ поглед на месечиним обасјано, пусти двористици и воћке одавно већ осушене. На-

зиреш празне штале и оборе. У тору једна омршавела кокош, која је неким чудом преживела толика клања и радовања гости-ма, дрема на сувој грани дуда.

Улазиш у чатрљу, чујеш давни смех дечурлије и умирујући глас оне која је до недавно још била ту. Не мариш за сузе које те опомињу. Стремаш се да свој наум спроведеш до краја. Ниси ти тај који је одлучио. И немој да се правиш блесав, немој да ти једна, случајно преостала, кокош квари планове!

Узимашиглу и конач. Дрхтавом старачком руком стављаш наочаре и на старој чараши правиш нову закрпу. Испод кревета је кофер са целокупним богатством које ти је живот подарио. Још једна ноћ и крећеш у нови сан.

Будиш се пред зору, како ти је суђено, узимаш картонски кофер и полазиш. Застајеш испред куће, на тренутак зачуђен а одмах потом, нервозним покретима, на родна врата закиваш кретању од већ припрељених, сувих багремових дасака. Багрем најдуже траје. Испраћаш ону једину сузу, најкрупнију и најжалостивију, низ обелеле бркове и остављаш је испред родног прага да чува успомену на твоје постојање у њој.

Роса са непокошене траве кваси ти опанке и ти знаш: готово је! Повратка више ни нема. Сви су отишли пре тебе, и ти последњи одлазиш, али ипак

одлазиш.

Пут није био одушевљен са тобом, али ни ти ниси био одушевљен са путем. Али, мислиш, биће довољно одушевљења тамо где си пошао. Због тога жељно испчекујеш крај путовања.

Дрхтавом руком, прстом који се колеба, притискаш звоно на вратима деветог спрата и осећаш неку нобјашњиву трему. Да ниси већ позвонио, вратио би се. Али, ниси одлазио да би се враћао! Због тога причекујеш.

На прагу се појављује твоја снаја, ако те твоје старе очи не варкају. Ово је треће виђење. На синовљевој свадби и старкиној сахрани. У очима јој назиреш знаке препознавања, па чуђења. Поглед у правцу картонског кофера опажаш. Чујеш себе као подрхтавајућим гласом кажеш:

- Извините, ја сам у пролазу, само накратко. Па рекох, кад сам већ ту, да Михаила видим!

Смирен, хладан поглед и ледене речи:

- Михаило ја на службеном путу. Навратите за два - три дана. Ја се управо спремам код козметичара. Имам, знате, заказано.

Осмех ти је пун разумевања. Нека пренесе поздраве деци и Михаилу, а ти ћеш сигурно навратити. Да, да сигурно, некада, шапућеш док силазиш низ степенице. Нека, имаш ти и ћерку. Ниси је узалуд мазио и на колелу цупкао.

Зоран Туцаковић

НОВА ВЛАДА

Благо нама! Сунашце се рађа,
Па се нова пробудила нада:
Формира се, после много свађа,
Социјално одговорна влада.

Преговори уродили плодом,
Сви ресори подељени брижно.
До јуче је под небеским сводом
Помирење било недостижно.

Сад се мире и мртви и живи.
Прогонитељ гањане целина;
Они други више нису криви
Што првима све се лоше збива.

Призивање бомби се опрашта;
Праштају се октобри, и банке.
Опроститиће свакоме и свашта
Социјално одговорне странке.

Болови се болују једнако.
Исти аршин, једначита цена.
Због напретка, одлучно и лако,
Декретом је прошлост забрањена.

Нешто ипак за свагда остаје:
Хаг и Кипар - трајна одређишта.
Кад се узме, онда се и даје,
А даће се и кад нема ништа.

Благо нама! Са поретком новим
Србија се будућности креће.
Отворени приступни фондови,
Само Срба нигде бити неће.

СПЕЦ.

«Састанак представника СПС и ДС одржан је јуче рано јутрос», објавила је Правда у петак у свом сутрашњем броју штампаном касно синоћ.

Задатак нове владе је да Србију уведе у Европу.

У случају да у томе не успе, Европу ће увести у остатак Србије.

Нема данас тог српског смеха који уме да се смеје!

Мостови су прављени према стандардима америчке војске!

Р. Д. Блажић

Предизборне коалиције су добра ствар. Одмах схватиш с ким никако не можеш у владу.

Нећу хлеба прего погаче. Нећу колаче уместо хлеба. Хоћу хлеба!
З. Туцаковић

Док су дубенице обогатење хемикалијама, паприке инсектициди-ма, свињско месо бактеријама - само је српски народ осиромашен уранијумом!

Пошто вук на време није појео магарца - ми смо намагарчени!

Н. Ђ. Вујовић

Кадрови су људи за наменску употребу. Као тоалет папир!

Нису они ни имали ратних секира, све су то били буздовани!

С. Анчић

ИЗЈАВА БОЛИ ГЛАВА

»Мој пријатељ Ратко Младић поручио је и да команда српске војске никада не би дозволила да се три тако истакнуте српске војне и политичке величине нађу на једном месту, зато што би једна граната могла све да нас убије, а то би била непроцењива штета.«

Војислав Шешељ, XXXXXXXXL

АФОРИЗАМ БРОЈА

И овог пута су спасили туђу државу,
користећи наш народ.

Димитрије Јовановић

БАРУТАНА

Спомен подиже и камен изреза Драган Бунарић